

ved Rystbaneanlægget staa danske og svenske Arbejdere Side om Side og tilbyde deres Arbejde, og efter hans Formening — andet kan der jo her ikke være Tale om — blive Svenskerne foretrukne for de danske under i øvrigt lige Vilkaar. Dertil er altsaa nu hele Spørgsmaalet reduceret! Det, jeg ønsker at staa fast ved denne Lejlighed, er, at de Herrer ikke ville gaa videre med Hensyn til Beskyttelse af de danske Arbejdere end til det, som det ærede Medlem nu udtalte. Han vil lade Arbejderne staa Side om Side under lige Vilkaar og vil aabne Døren for Udlandet og ikke forhindre dem i at komme her ind, men vil gøre Vilkaarene saa gode som muligt for Arbejderne i Almindelighed baade for de fremmede og for de danske, men han vil blot forlange, at de danske Arbejdsgivere ikke skulle foretrække de fremmede Arbejdere for de danske. Derved har man rigtignok reduceret Spørgsmaalet til saa smaa Dimensioner, at det forbyrder mig, at man overhovedet har villet rejse det. Hvorledes skal desuden Rigsdagen, Administrationen eller Ministeren funde blande sig i det Spørgsmaal? Om en Arbejdsgiver, naar han har Valget mellem to Arbejdere, foretrækker den ene frem for den anden, det kan ligge i saa mange forskellige Omstændigheder, at det virkelig er fuldstændig umuligt for Administrationen at blande sig deri. Det ærede Medlem og hans Parti har altsaa reduceret Spørgsmaalet dertil, at man vil have, at Ministeren skal være en Slags velvillig Mellemand, som skal sørge for ved gode Ord eller paa anden Maade at faa de danske Entreprenører til at foretrække indenlandske Arbejdere, men han faar ganske vist ingen Bemyndigelse til at gøre noget som helst. Det synes dog efter Ministerens Udtalelse, at han allerede har gjort endog meget mere, end man fra socialistisk Side nu forlanger, idet han har sat det ind i Kontrakterne med Entreprenørerne, at de ikke maatte indforstrie fremmed Arbejdskraft. Dette synes jo de Herrer paa den anden Side for meget; Ministeren skal blot søge at være en Slags velvillig Mellemand, der skal se at faa Arbejdsgiverne til at foretrække danske Arbejdere for fremmede. Dertil er altsaa det hele reduceret.

B. Solm: Ja, jeg tvivler ikke om det ærede Medlems gode Vilje til at reducere dette Spørgsmaal til det mindst mulige, thi det er jo netop den Maade, hvorpaa de Herrer gaa frem. Saa snart der kommer et almindeligt stort Spørgsmaal, blive de Herrer ved at trække det ved Haarene paa deres Maade, blive ved at trænge det til-

bage til det mindst mulige for saa at sige: Nu er det reduceret til kun at være det og det, til at have den Skikkelse, som vi bestemte. Men de Herrer kunne være overbeviste om, at det er ikke dem, der kommer til at bestemme, hvorledes det sociale Spørgsmaal kommer til at se ud i hele sin Skikkelse. De Herrer kunne dog maasse nok til at leve den Dag, da de saa at se, at Arbejderne ogsaa nok ville være med til at bestemme, hvorledes det sociale Spørgsmaal ser ud. Vi have faaet Djnene ganske godt op for, hvorledes det sociale Spørgsmaal ser ud. Og hvis det ærede Medlem tror, at vinde noget ved at forsøge paa at staa her og konstatere Uoverensstemmelser, som faktisk ikke ere til Stede mellem mine Meningsfæller og mig, og derved søge at slaffe hele dette store Spørgsmaal og reducere det til ingen Ting, ja, saa kan han maasse faa nogle af Medlemmerne her i Salen til at tro paa dette, men det er ikke derpaa, det beror. Thi det ærede Medlem maa huske paa, at den Diskussion, der i dette Øjeblik bliver ført her, bliver ført paa andre Maader uden for denne Sal, og der er mange andre Maader at oplyse Sagen paa. Selv om der ikke er Tid til at gøre det her for Øjeblikket paa den udførlige Maade, som det burde gøres, saa vil det blive gjort, og Udviklingen skal nok vise ærede Medlemmer, at den gaar i Retning af det, vi have sagt: at der skal sikres Arbejdskraften en ordentlig Betaling. Naar man har sagt, at Spørgsmaalet er reduceret til dette ene, at Landets Arbejdere skulle foretrakkes for udenlandske Arbejdere, maa jeg saa ikke til Slutning rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem for Maribo (Reventlow): Af hvad Grund indforstrie de Herrer da fremmed Arbejdskraft? Er der for lidt Arbejdskraft her i Landet? (Stemmer: Ja!) Hvor kan det da være, at vi have en saa stor Arbejdsløshed, som vi have i det hele taget? Er der Mangel paa Arbejdskraft i det hele taget til at drive denne Industri? Er De i Stand til at konstatere, at det er paa Grund af Mangel paa Arbejdskraft, at man indforstriber udenlandske Arbejdere? (Stemmer: Ja, Ja!) Ja, dersom det er sandt, dersom De ere i Stand til at kunne konstatere, at De ikke kunne faa danske Arbejdere til at udføre det Arbejde, som De indforstrie udenlandske Arbejdere til, saa er det en anden Sag. Det ærede Medlem tror, at vi have saa overordentlig lidt Kendskab til de Ting, vi tale om — det er ikke første Gang, jeg hører det her i denne Sal — men De Herrer kunne være overbeviste om, at vor Uvidenhed ikke er saa stor, som De tro.